

اثر بخشی زوج درمانی کوتاه مدت به شیوه خودتنظیمی بر سلامت روان و افسردگی زوجین

سیده لیلا میراحمدی^۱، سید احمد احمدی^۲ و فاطمه پهرامی^۳

دریافت مقاله: ۱۳۸۹/۱۲/۱۴؛ دریافت نسخه نهایی: ۱۳۹۰/۴/۲۹؛ پذیرش مقاله: ۱۳۹۰/۷/۳

چکیده

هدف: هدف این پژوهش تعیین میزان تأثیر زوج درمانی کوتاه مدت به شیوه خودتنظیمی بر سلامت روان و افسردگی زوجین بود. روش: روش پژوهش شبه آزمایشی با دو گروه آزمایش و گواه استفاده از طرح پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری ۳ ماهه بود. ۶۰ زوج از میان ۱۳۸۹ به عنوان نمونه انتخاب و به صورت تصادفی ۱۵ زوج در گروه آزمایش و ۱۵ زوج در گروه گواه جایگزین شدند. پرسشنامه سلامت عمومی گلدبرگ (۱۹۷۲) و افسردگی (۱۹۶۱) در هردو گروه در مرحله پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری پس از ۳ ماه اجرا شد. گروه آزمایش هفتادی دو بار در ۸ جلسه به مدت ۲ ساعت، در جلسات زوج درمانی کوتاه مدت به شیوه خودتنظیمی شرکت نمودند ولی در گروه گواه مداخلهای صورت نگرفت. یافته‌ها: نتایج نشان داد که زوج درمانی کوتاه مدت به شیوه خودتنظیمی سلامت روان زوجین را افزایش و افسردگی آن‌ها را کاهش داده است. تأثیر این رویکرد بر سلامت روان و افسردگی بر حسب جنس تفاوت نداشت. این نتایج در پیگیری ۳ ماهه نیز تأیید شد. نتیجه‌گیری: می‌توان زوج درمانی کوتاه مدت به شیوه خودتنظیمی را به عنوان روش مؤثری برای افزایش سلامت روان و کاهش افسردگی و بهبود کیفیت زندگی زوجین در نظر گرفت و از آن در مراکز آموزشی و مشاوره استفاده کرد.

کلید واژه‌ها: افسردگی، خودتنظیمی، زوج درمانی، سلامت روان

Email: leila_mirahmadi@yahoo.com

* ۱. نویسنده مسئول، کارشناس ارشد مشاوره خانواده

۲. استاد گروه مشاوره دانشگاه اصفهان

۳. دانشیار گروه مشاوره دانشگاه اصفهان

بیش از ۲ میلیون مقاله فارسی در این سایت موجود میباشد

اثر بخشی زوج درمانی کوتاه مدت بهشیوه

مقدمه

سازمان بهداشت جهانی خانواده را به عنوان عامل اجتماعی اولیه در افزایش سلامتی و بهزیستی جامعه معرفی کرده است. بنابراین باید به زوجین به عنوان هسته اصلی خانواده توجه ویژه‌ای شود. سلامت و پویایی خانواده ریشه در سلامت روان و شادابی زوجین، و سلامت روانی زوجین به نحوه تفکر، احساس و عمل آن‌ها بستگی دارد (کمپل^۱، ۲۰۰۳). گلدشتاین^۲ (به نقل از خوشکام، ۱۳۸۵) سلامت روان را تعادل بین اعضاء و محیط در رسیدن به خودشکوفایی می‌داند. در حقیقت سلامت روان چیزی بیش از عدم وجود بیماری است و شرط لازم برای دستیابی به سلامت روان داشتن نظام ارزشی منسجم است.

سلامت روان در محیط خانواده به عنوان، نخستین پایگاه اجتماعی و بهترین آموزشگاه برای رشد، شکل گیری ارزش‌ها و تکوین هویت همواره باید حفظ شود، زیرا سلامتی و صحت محیط خانواده است که از هر لحظه زمینه ساز رشد اندیشه و شخصیت را در آینده فراهم می‌آورد. با توجه به نقش مهمی که زن‌ها و شوهرها به ویژه به عنوان پدران و مادران در خانواده‌ها دارند، بی‌تر دید سلامت روان آن‌ها تأثیر زیادی بر رشد و نمو فرزندان شان خواهد داشت، و از سوی دیگر اختلال‌های روانی آن‌ها نه تنها فرست برقاری روابط رضایت بخش برای آن‌ها را کاهش می‌دهد، بلکه تأثیر بسیار زیان‌باری نیز بر سلامت روانی و جسمی فرزندان دارد (موسوی، ۱۳۸۳). ضمن آن‌که که زوجینی که درخواست طلاق می‌دهند درصد بالایی از مشکلات روانی را گزارش را می‌دهند (احمدی، ۱۳۸۷).

افسردگی شایع‌ترین اختلال روان‌پژشکی است که با توجه به شیوع بالا و هزینه‌های بهداشتی توجه بسیاری از متخصصان بهداشت روانی را به خود جلب کرده است. افسردگی عبارت است از تغییر یا انحراف از حالت طبیعی خلق به اندوه یا غمگینی که برحسب شدت یا حدت زمان انحراف از حد معمول و با توجه به شرایط خاص می‌تواند جنبه بیمارگون به خود بگیرد به گونه‌ای که فرد افسرده علاقه و احساس لذت را تقریباً در همه فعالیت‌های خود از دست بدهد (کار^۳، ۱۳۸۵).

زوجینی که بیش از دیگران در معرض خطر ابتلا به افسردگی قرار دارند بر این باورند که رویدادهای ناگواری که برای آن‌ها پیش می‌آید همیشگی است؛ پس رویدادهای ناگوار مجدد تکرار می‌شوند. همسران افسرده به جنبه‌های مثبت و منفی یکدیگر بیش از حد اهمیت می‌دهند و رفتارهای منفی طرف مقابل را سرزنش می‌کنند و آن را به حساب انگیزه‌های منفی و مقاصد بد

1. Campbell

2. Goldstein

3. Carr

می‌گذارند و در نگرش‌شان نسبت به رویدادها تعصب دارند. برعکس، زوجینی که نسبت به افسردگی مقاومند بر این باورند که رویدادهای ناگوار موقتی‌اند. زوجین شاد رفتارهای منفی طرف مقابل را نادیده می‌گیرند و دیدگاه مثبتی به همسر و رابطه خود دارند، و در مورد رفتارهای منفی طرف مقابل شک و تردید روا می‌دارند و از کارهای مثبت او قدردانی می‌کنند و مقاصد خوب را پشت رفتار شریک زندگی خود می‌بینند که این خود سطح سلامت روان آن‌ها افزایش می‌دهد (ایزدی، ۱۳۸۶).

از نظر بک^۱ وجود طرحواره غلط نسبت به روابط زناشویی و خطاهای شناختی موجب آشفتگی روابط زناشویی می‌شود. به عقیده وی زوجینی که با یکدیگر تعارض دارند؛ در روابط خود انواعی از خطاهای شناختی مثل استدلال احساسی، بزرگ‌نمایی رفتار منفی همسر و کوچک‌نمایی رفتار خوب همسر را به کار می‌گیرند (دامپون^۲ به نقل از پاکروان، ۱۳۸۹).

زوجین افسرده شناختهای خاصی دارند، آن‌ها باورهای غیرواقع بینانه‌ای را در مورد روابط و همسرشنان در ذهن خود دارند. به‌ویژه معتقدند که هر عدم توافقی مخرب است. آن‌ها پیش از بحث پیرامون حل مسئله، دچار برانگیختگی جسمی بالا و آماده قضاوت منفی در مورد همسر و رابطه‌شان می‌شوند (هالفورد، ۱۳۸۴). زوجین برخودار از سلامت‌روان هدفمند و غایتمدارند و رضایت بیشتری از زندگی زناشویی خود دارند (احمدی، ۱۳۸۷).

مید^۳ (۲۰۰۲) در پژوهش خود در مورد زوج‌های آشفته دریافت که در تعاملات همسران افسرده، منفی‌گرایی، خصوصیت و بی‌اعتمادی بیشتری تجربه می‌شود. زوجینی که سازگاری زناشویی پایینی دارند گرایش دارند که مشکلات ارتباطی خود را به عواملی نسبت دهند که کنترل کمی برای آن‌ها دارند (مانند ویژگی‌های شخصیتی). همچنین آن‌ها در رابطه با یکدیگر رفتارهای مشکل همسرشنان را ذاتی و ثابت در نظر می‌گیرند. همسرانی که نگرش مثبتی به خود و دیگران دارند و از سلامت‌روان بالاتری برخوردارند کمتر از همسرانی که نگرش منفی و سلامت‌روان پایین‌تری دارند دچار افسردگی می‌شوند و شادی زناشویی بیشتری را گزارش می‌کنند.

افرادی که از سلامت‌روان برخوردارند طیفی از احساسات خوب را تجربه نموده و این احساسات را بروز می‌دهند. برخی از افراد احساسات خاصی را سرکوب می‌کنند و آن‌ها را غیرقابل قبول تلقی می‌کنند. توانایی لذت بردن از زندگی برای داشتن سلامت‌روان ضروری است.

1. Beck
2. Dampoun
3. Halford
4. Mead

اثر بخشی زوج درمانی کوتاه مدت بهشیوه

زوحینی که واجد سلامت روان هستند به خود و توانایی هایشان اعتماد دارند و مشکلات را حل شدنی می انگارند. آن ها افرادی شاد و برون گرا هستند و از عزت نفس بالا و مکان کنترل درونی برخوردارند. در مقابل زوجین افسرده ناشاد به سطوح بالایی از روان رنجوری گرایش دارند (اسپاتز و پدرسون^۱، ۲۰۰۵).

بلانچو^۲ (۲۰۰۶) دریافت که تعیین هدف در زندگی بهترین پیش بینی کننده شادی و رضایت از زندگی است و تنظیم اهداف شخصی و خانوادگی با شاخصه های مهم سلامت روان یعنی رضایت از زندگی، عزت نفس و خوش بینی رابطه دارد. در مداخلات درمانی او، برنامه هایی که در برگیرنده تنظیم اهداف شخصی در زوجین بود منجر به افزایش تعهد شخصی و شادمانی در فضای زندگی خانوادگی آن ها شد و وارد کردن والدین و خانواده ها در راه کارهای تمرینی روزمره، شادی و تندرنستی آن ها را افزایش داد. خانواده هایی که خود تنظیمی بیشتری داشتند، کیفیت زندگی، و طبیعتاً سلامت روان آن ها افزایش یافت.

رویکردهای مختلفی در زوج درمانی در ارتباط با مسائل خانوادگی مطرح شده است. یکی از این رویکردها که مرتبط با انتخاب هدف است، زوج درمانی کوتاه مدت بهشیوه خود تنظیمی^۳ است که کاربرد نظریه خود کنترلی رفتاری را در مشکلات رابطه ای بیان می کند. تأکید زوج درمانی خود تنظیمی بر این است که به زوجین آشفته کمک شود تا صلاحیت های بیشتری را برای تغییر الگوهای مشکل ساز رفتاری، شناختی و عاطفی به دست آورند و از این طریق رابطه شان را تقویت کنند. خود نظم بخشی در روابط، به توانایی های افراد بستگی دارد، که چه مقدار دارای مهارت های سطح بالا و جدا از هم و در عین حال مرتبط به هم از قبیل ارزیابی رابطه، هدف گذاری، اجرای خود تغییری و ارزیابی کوشش های خود تغییری هستند. در رویکرد زوج درمانی خود تنظیمی سلسه مراتبی سازمان داده می شود که زوجین کمترین تعداد جلسات درمانی مورد نیاز را برای تغییرات مطلوب در رابطه داشته باشند (هالفورد، ۱۳۸۴).

با توجه به این که سلامت روان و تنظیم هدف با انطباق سازگارانه در مراحل تحولی زندگی خانوادگی رابطه دارد و پژوهش های اندکی در زمینه نقش و اهمیت این متغیرهای مهم شخصیتی بر کیفیت زندگی زناشویی صورت گرفته است و با توجه به اهمیت خود کنترلی و خود تغییری در زندگی خانوادگی، انجام این پژوهش با هدف تعیین اثر بخشی زوج درمانی کوتاه

1. Spots & Pederson

2. Blancho

3. Self-Regulatory Couple Therapy(SRCT)

- مدت بهشیوه خودتنظیمی بر سلامت روان و افسردگی زوجین بر اهمیت و ضرورت چنین پژوهشی صحه می‌گذارد. در این رابطه فرضیه‌هایی که آزمون شدند در زیر آمده است.
۱. آموزش زوج درمانی کوتاه مدت بهشیوه خودتنظیمی سلامت روان زوجین را افزایش و افسردگی زوجین را کاهش می‌دهد.
 ۲. تأثیر زوج درمانی کوتاه مدت بهشیوه خودتنظیمی بر سلامت روان و افسردگی در زنان و مردان متفاوت است.

روش

این پژوهش شبه آزمایشی با دو گروه آزمایش و گواه و استفاده از طرح پیش‌آزمون، پس‌آزمون با پیگیری ۳ ماهه بود. جامعه آماری شامل زوجینی بود که در سال ۱۳۸۹ به ۵ مرکز و کانون‌های فرهنگی اصفهان مراجعه کرده بودند، که از بین آن‌ها کانون فرهنگی صاحب‌الزمان به‌طور تصادفی انتخاب شد، و از ۶۰ زوجی که در این مرکز پرونده داشتند، ۳۰ زوج به طور تصادفی ساده به قید قرعه انتخاب و ۱۵ زوج در هریک از دو گروه آزمایش و گواه به طور تصادفی گمارده شدند

ابزار پژوهش

۱. پرسشنامه سلامت عمومی^۱. این پرسشنامه در دهه ۱۹۷۰ توسط گلدبیرگ و هیلر^۲ ابداع و به‌طور گسترده در فرهنگ‌های مختلف از آن استفاده شده است. سؤال‌های این پرسشنامه که به بررسی وضعیت روانی فرد در یک ماهه اخیر می‌پردازد؛ به ترتیب شامل چهار حوزه نشانه‌های جسمانی سؤال‌های ۱ تا ۷، اضطراب و اختلال خواب سؤال‌های ۸ تا ۱۲، اختلال در کارکرد اجتماعی سؤال‌های ۱۵ تا ۲۱ و افسردگی سؤال‌های ۲۲ تا ۲۸ است. مطالعات زیادی در مورد اعتبار پرسشنامه صورت گرفته است. تقوی (۱۳۸۰)، به نقل از صادقی و مظاہری، (۱۳۸۴) اعتبار پرسشنامه را بهروش بازآزمون، تنصیفی و آلفای کرونباخ بررسی کردند و به ترتیب ضرایب اعتبار پرسشنامه را به دست آورد. شیربیم، سودانی و شفیع‌آبادی (۱۳۸۷) ضریب پایایی این ۰/۷۲ و ۰/۹۳ و ۰/۹۰ را به دست آورد. پرسشنامه را با استفاده از روش آلفای کرونباخ و تنصیف ۰/۸۸ و ۰/۸۹ محاسبه کرده است. در این پژوهش با استفاده از روش آلفای کرونباخ ضریب اعتبار کل ۰/۸۹ و برای خرده آزمون‌ها به ترتیب ۰/۸۳، ۰/۷۶، ۰/۹۲ و ۰/۹۰ محاسبه شد.

1. General Health Questionnaire(GHQ)

2. Goldberg & Hillier

اثر بخشی زوج درمانی کوتاه مدت بهشیوه

۲. پرسشنامه افسردگی بک.^۱ این پرسشنامه برای اولین بار در سال ۱۹۶۱ توسط بک و استیر^۲ تدوین و در سال ۱۹۷۸ منتشر شد و در ایران توسط منصور و دادستان در سال ۱۳۶۸ درمورد دانشجویان دانشگاه تهران هنجاریابی شد (پاکروان، ۱۳۸۹). رجی در سال ۱۳۸۲ به منظور بررسی ویژگی‌های روان‌سنجی این پرسشنامه آن را در مورد دانشجویان دانشگاه اهواز اجرا و ضریب آلفای کرونباخ و دو نیمه کردن کل پرسشنامه را ۰/۸۲ و ۰/۸۹ محاسبه کرد. یک تحلیل سطح بالا از همسانی درونی سوال‌ها، ضرایب ۰/۷۳ و ۰/۹۲ را نشان می‌دهد و میانگین ضرایب ۰/۸۶ بوده است (پاکروان، ۱۳۸۹). محمدخانی (۱۳۸۶) در پژوهش خود برای ارزیابی مختصات روان‌سنجی این پرسشنامه ضریب اعتبار ۰/۸۷ را محاسبه کرده است. در این پژوهش با استفاده از روش آلفای کرونباخ ضریب اعتبار ۰/۸۹ یه دست آمد.

۳. زوج درمانی کوتاه مدت بهشیوه خودتنظیمی. جلسات آموزشی خودتنظیمی، بر اساس نظریه هالفورد که در سال ۲۰۰۴ در کتاب زوج درمانی کوتاه مدت او آمده است بهشرح زیر تدوین شد (هالفورد، ۱۳۸۴).

جلسه ۱. هدف از جلسات که افزایش سلامت‌روان و کاهش افسردگی بود، مطرح و برای ایجاد انگیزه در آن‌ها برای شرکت در جلسات، بیان شد که شرکت در این جلسات آموزشی توان خودتغییری و بهبود رابطه را افزایش می‌دهد. سپس سلامت‌روان و افسردگی تعریف شد.

جلسه ۲. درباره اهمیت صمیمیت زوجین با یکدیگر و تأثیر آن بر سلامت‌روان آن‌ها صحبت شد و مصادیقی از رفتارهایی که صمیمیت را نشان می‌دهد ارائه گردید. با استفاده از برگه شیوه-های حمایت کردن همسران از یکدیگر، میزان حمایت متقابل زوجین در حیطه‌های ابراز عاطفه، احترام، حمایت، کمک و کیفیت زمان مشترک بررسی شد. سؤال‌های کلیدی این بود شما و همسرتان به چه روش‌هایی از یکدیگر حمایت می‌کنید؟ یا سایر روش‌هایی که دوست دارید از شما حمایت شود، چیست؟

جلسه ۳. توانایی افراد در زمینه انتخاب هدف به عنوان یک مهارت خودنظم بخشی با استفاده از سؤال‌های خودتغییری ارزیابی شد. به عنوان مثال از آن‌ها سؤال شد برای این که رابطه‌تان آن-طور که می‌خواهید باشد شما و همسرتان چه کارهایی را باید انجام دهید که با کارهای قبلی متفاوت باشد؟) و در خصوص افزایش مثبت بودن در تعاملات روزانه مطالبی ارائه و فن روزهای عشق بیان شد. در این فن همسران رفتارهای خاصی را شناسایی می‌کنند و انجام می‌دهند که همسرشان به آن‌ها توجه کند.

1. Beck Depression Inventory(BDI)
2. Beck & Estir

جلسه ۴. نحوه ارتباط صحیح از طریق چرخه آگاهی و پنج ناحیه چرخه آگاهی مطرح شد؛ شامل حس کردن، من چه چیزی شنیده یا دیده‌ام؛ فکر کردن، من فکر می‌کنم که چه چیزی در حال وقوع است؛ احساس کردن، من چه احساسی دارم؟ خواستن، خواسته‌هایم برای خودم و دیگران چیست؟ و عمل کردن، من چه کار کرده‌ام یا می‌خواهم بکنم؟ و با ذکر مثال‌هایی نظری ناحیه حس کردن؛ من همین الان خبر خوشی از شما شنیدم آموزش داده شد. به عنوان یکی از عوامل مؤثر به بیان تأثیر مذهب و ارزش‌ها در افزایش سلامت روان و کاهش افسردگی پرداخته و بیان شد که اعتقاد به خداوند و توسل به معصومین می‌تواند با بالا بردن روحیه معنوی موجب نشاط آن‌ها شود.

جلسه ۵. اعضای گروه به بررسی خطاهای شناختی مؤثر در اختلاف‌های زناشویی خود نظری تعمیم افراطی، برچسب زدن، ذهن‌خوانی، تفکر همه یا هیچ پرداختند؛ و مصادیقی مثل «به مردها نمی‌توان اعتماد کرد، شوه‌رم باید می‌فهمید که من ناراحتم» را نیز ذکر کردند. سپس برگه‌ای در اختیار آن‌ها قرار گرفت تا با کامل کردن سؤالات آن به ارزیابی استنادهای شخصی خود بپردازند. این برگه شامل سوال‌هایی نظری «من فکر می‌کنم که همسرم باید همیشه»، یا «به نظر من همسرم هرگز نباید.... در رابطه زناشویی....» بود.

جلسه ۶. مهارت‌های شاد زیستان در زندگی شامل بیان احساسات، خوشبینی، کاهش انتظارات نامعقول، افزایش تعاملات اجتماعی، تقویت رابطه معنوی، ورزش کردن، زندگی در زمان حال بیان و گفته شد که یکی از شیوه‌هایی که خانواده می‌تواند توجه خود را به زمان حال جلب کند استفاده از گذشت است. وجود فضای معذرت‌خواهی و بیان احساسات به اعضای خانواده اجازه می‌دهد زودتر به زمان حال برگردند. از زوجین خواسته شد در برگه‌های خود ارزیابی نقاط مثبت و ضعف خود را در هریک از مهارت‌های مذکور ارزیابی کنند.

جلسه ۷. نحوه حل تعارضات و مشکلات زوجین از آن‌ها پرسیده شد و در ادامه روش حل مسئله و نحوه کاربرد آن برای حل مسائل عمده آموزش داده شد. به عنوان اولین گام حل مسئله، از زوجین خواسته شد مشکل را به‌طور مشخص به گونه‌ای تعریف کنند که برای دو نفر قابل پذیرش باشد. گام بعدی یافتن راه حل است که از بارش فکری باید استفاده شود. مرحله بعد ارزیابی راه حل‌ها از نظر مفید بودن یا نبودن است و در مرحله آخر راه حلی انتخاب باید شود که به نحو بهتر و سریع‌تری مشکل را حل کند. از زوجین خواسته شد در مورد آخرین تعارض و نحوه حل آن به گفتگو بپردازند.

اثر بخشی زوج درمانی کوتاه مدت بهشیوه

جلسه ۸. میزان دست یابی به اهداف مشخص شده در جلسه آغازین با سؤال کردن از تک تک اعضا بررسی و بازخورد آن‌ها درباره تغییراتی که در رفتار، احساس و زندگی‌شان ایجاد شده است مشخص شد.

شیوه اجرا. در مرحله پیش آزمون دو گروه آزمایش و گواه به پرسشنامه‌های سلامت‌روان و افسردگی پاسخ دادند. برای آزمودنی‌های گروه آزمایش ۸ جلسه آموزش گروهی خودتنظیمی هر هفته یک‌بار و به مدت ۲ ساعت اجرا شد. برای گروه گواه جلسات آموزشی تشکیل نشد. بعد از اتمام جلسات آموزشی در مرحله پس‌آزمون و ۳ ماه بعد در مرحله پیگیری هر دو گروه آزمایش و گواه به پرسشنامه‌های سلامت‌روان و افسردگی مجدداً پاسخ دادند.

یافته‌ها

۳۰ نفر مرد و ۳۰ نفر زن و در مجموع ۶۰ نفر در پژوهش شرکت داشتند. از نظر میزان تحصیلات ۸ نفر دیپلم، ۳۲ نفر فوق دیپلم، ۱۲ نفر لیسانس و ۸ نفر فوق لیسانس بودند. از نظر سن در طیف ۱۸-۲۵ سال ۱۴ نفر، ۲۶-۳۳ سال ۳۲ نفر، ۳۴-۴۱ سال ۸ نفر و بالای ۴۱ سال ۶ نفر قرار داشتند. برای تعیین میزان تأثیر زوج درمانی خودتنظیمی بر سلامت‌روان و افسردگی زوجین از تحلیل کواریانس استفاده شد. یکی از پیش‌فرض‌های این تحلیل، همسانی واریانس‌ها است. در این پژوهش آزمون لوبن برای بررسی این همسانی به کار رفت.

جدول ۱. شاخص‌های سلامت روان در مراحل پیش آزمون و پس آزمون و پیگیری به تفکیک گروه‌ها

گروه	پیش آزمون	پس آزمون	پیگیری
آزمایش	۱۳/۸۲	۲۷/۰۶	میانگین انحراف معیار
گواه	۱۳/۷۵	۳۰	میانگین انحراف معیار
	۱۳/۵۲	۲۸	۱۳/۷۶

در جدول ۱ مشاهده می‌شود میانگین گروه آزمایش در پس‌آزمون نسبت به پیش‌آزمون و همچنین گروه گواه کاهش یافته که نشان دهنده تأثیر زوج درمانی کوتاه مدت بهشیوه خودتنظیمی بر سلامت روان زوجین است. پس از تأیید همسانی واریانس نمرات سلامت روان به‌وسیله آزمون لوبن، به‌منظور بررسی فرضیه پژوهش از آزمون تحلیل کواریانس استفاده شد که نتایج آن در جدول شماره ۲ ارائه شد

جدول ۲. نتایج تحلیل کواریانس نمرات سلامت روان در دو گروه آزمایش و گواه

آماری	توان	ضریب آتا	F	مجموع مجذورات		پیش آزمون
				میانگین	درجه آزادی	
۱	.۰/۸۸	۳/۰۸*	۸۸۳۶/۶۹۴	۱	۸۸۳۶/۶۹۴	پیش آزمون
۱	.۰/۹۹	۲/۲*	۴۷۴/۷۷۸	۱	۴۷۴/۷۷۸	گروه
.۰/۰۵۷	.۰/۰۰۵	.۰/۰۶۵	.۰/۰۴۱	۱	.۰/۰۴۱	جنس
.۰/۰۵۷	.۰/۰۰۱	.۰/۰۶۷	.۰/۱۸۴	۱	.۰/۱۸۴	گروه جنس
۱	.۰/۹۹	۲/۳*	۴۶۵/۳۴۱	۱	۴۶۵/۳۴۱	گروه (مرحله پیگیری)
.۰/۰۵۷	.۰/۰۰۱	.۰/۰۷۲	.۰/۱۹۳	۱	.۰/۱۹۳	گروه×جنس(مرحله پیگیری)

*P<.۰۵

همان طور که در جدول ۲ مشهود است نتیجه به دست آمده در پس آزمون گروه آزمایش با در نظر گرفتن اثر پیش آزمون و جنس معنادار بود. این نتیجه بدان معناست که تفاوت مشاهده شده بین میانگین نمرات سلامت روان گروه آزمایش و گروه گواه معنادار بوده است. بنابراین زوج درمانی کوتاه مدت بهشیوه خودتنظیمی بر سلامت روان زوجین مؤثر بوده و سلامت روانی آنان را افزایش داده که این نتیجه در مرحله پیگیری نیز پایدار مانده است.

جدول ۳. شاخص های افسردگی در مراحل پیش آزمون و پس آزمون و پیگیری به تفکیک گروهها

پیگیری	پس آزمون		پیش آزمون		گروه	
	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار
۹/۴۲	۱۹/۹۲	۹/۳۶	۱۹/۸۶	۱۹/۸۶	۲۳/۶۶	آزمایش
۹/۸۳	۲۲/۴	۹/۷	۲۱/۶	۲۱/۶	۲۲/۱	گواه

همان طور که در جدول ۳ مشاهده می شود میانگین گروه آزمایش در پس آزمون نسبت به پیش آزمون و همچنین گروه گواه کاهش یافته که نشان دهنده تأثیر زوج درمانی کوتاه مدت به شیوه خودتنظیمی بر افسردگی زوجین است. پس از تأیید همسانی واریانس نمرات افسردگی به وسیله آزمون لوین، به منظور بررسی فرضیه پژوهش از آزمون تحلیل کواریانس استفاده شد که نتایج آن در جدول شماره ۴ ارائه شده است.

اثر بخشی زوج درمانی کوتاه مدت بهشیوه

جدول ۴. خلاصه نتایج تحلیل کواریانس نمرات افسردگی در دو گروه آزمایش و گواه

آماری	توان	ضریب آتا	F	میانگین مجذورات	درجه آزادی	مجموع مجذورات	
۱	۰/۹۳	۲/۸۹*	۴۴۷۶/۹۵۸	۱	۴۴۷۶/۹۵۸		پیش آزمون
۱	۰/۹۹	۳/۲۶*	۱۵۶/۲۷۹	۱	۱۵۶/۲۷۹		گروه
۰/۰۱	۰/۰۹	۳/۰۱	۰/۶۹۶	۱	۰/۶۹۶		جنسیت
۰/۰۲۴	۰/۰۰۱	۰/۰۲۴	۰/۰۳۷	۱	۰/۰۳۷		گروه جنسیت
۱	۰/۹۹	۳/۸۴*	۱۶۳/۳۴۲	۱	۱۶۳/۳۴۲		گروه (مرحله پیگیری)
۰/۰۲۸	۰/۰۰۱	۰/۰۲۷	۰/۰۴۲	۱	۰/۰۴۲		گروه × جنس (مرحله پیگیری)

*P<0.05

همان‌طورکه در جدول ۴ مشهود است تفاوت نمرات بین دو گروه آزمایش و گواه معنادار است. بنابراین تفاوت مشاهده شده بین میانگین نمرات افسردگی گروه آزمایش و گروه گواه که از جدول ۳ بهدست آمده است معنادار و زوج درمانی کوتاه مدت بهشیوه خودتنظیمی بر کاهش افسردگی زوجین مؤثر بوده که این نتیجه در مرحله پیگیری نیز پایدار مانده است. نتایج جدول ۲ و ۴ و نیز واریانس مشترک نشان می دهد تأثیر زوج درمانی بهشیوه خودتنظیمی بر سلامت روان و افسردگی زوجین تفاوت ندارد بنابراین به جنس بستگی ندارد.

بحث و نتیجه‌گیری

سلامت‌روان یکی از مهمترین عوامل مؤثر در ارتقاء زندگی و تکامل انسان محسوب می‌شود. سازمان بهداشت جهانی سلامت‌روانی را توانایی کامل برای ایفای نقش‌های اجتماعی، روانی و جسمی تعریف می‌کند. افرادی که واجد سلامت‌روان هستند کمتر از دیگران از اختلال‌های روانی از جمله افسردگی رنج می‌برند. در این پژوهش مقایسه نتایج آزمون‌ها در مراحل پیش آزمون و پس آزمون نشانگر تأثیر زوج درمانی کوتاه مدت بهشیوه خودتنظیمی بر افزایش سلامت‌روان و کاهش افسردگی بود. این نتیجه با نتایج پژوهش‌های طغیانی (۱۳۸۶) و هالفورد، سندرز و بهرنز^۱ (۲۰۰۱) همخوانی دارد. طغیانی (۱۳۸۶) در پژوهش خود با عنوان "اثربخشی خودتنظیمی و آموزش پربارسازی السون در رضایتمندی و سلامت‌روان زوجین" نشان داد که زوج درمانی خودتنظیمی باعث افزایش سلامت‌روان و رضایت زوجین می‌شود. هالفورد و همکاران، (۲۰۰۱) در پژوهش خود دریافتند که زوج درمانی خودتنظیمی در جلوگیری از مشکلات ارتباطی زوجین مؤثر است و این بهبودی حداقل برای شش ماه پس از اختتام درمان تداوم داشته و زوجین ثبات

1. Halford, Sanders & Behrens

خود را در رضایت و شادی زناشویی حفظ کرده‌اند. هالغورد، لیزیو و ویلسون^۱ (۲۰۰۵) و هالغورد، مور^۲ و ویلسون (۲۰۰۴) به این نتیجه رسیدند که زوجینی که زوج درمانی خودتنظیمی دریافت کرده بودند نسبت به گروه گواه شادی بیشتری را طی ۴ سال اول زندگی نشان می‌دادند. همچنین این نتایج با یافته بلانچو (۲۰۰۶) که در پژوهشی به بررسی مداخلات خانواده محور بر ارتقاء شادی پرداخته بود همخوانی دارد. او به این نتیجه رسید که مداخلاتی که شامل تنظیم هدف شخصی و زوجی است منجر به افزایش تعهد شخصی و افزایش شادمانی در فضای خانواده می‌شود.

بر اساس نتایج این پژوهش تأثیر زوج درمانی خودتنظیمی بر سلامت روان و افسردگی به جنس زوجین بستگی نداشت. این نتیجه با نتایج پژوهش‌های داینر^۳ (۱۹۹۷؛ به نقل از طغیانی، ۱۳۸۶) همخوانی دارد. وی در پژوهش خود که در میان زنان و مردان ۴۰ کشور انجام داد دریافت که بین برخی ویژگی‌های جمعیت شناختی مانند سن و جنس با افسردگی رابطه ضعیفی وجود دارد. در پژوهش طغیانی (۱۳۸۶) نیز تفاوت معناداری در زنان و مردان از لحاظ اثربخشی شیوه‌های آموزشی مشاهده نشد. همچنین خوشکام (۱۳۸۵) دریافت میزان تأثیر آموزش برنامه ارتباط زوجین بر بھبود سلامت روان و روابط زوجین در زنان و مردان متفاوت نیست.

بررسی پیشینه پژوهش نشان داد که مداخلات آموزشی در زمینه بھبود زندگی و روابط زناشویی منجر به کاهش تعارضات و افزایش شادی و رضایت از رابطه زوجین می‌شود. آموزش خودتنظیمی می‌تواند زوجین را در ارزیابی، هدف‌گذاری و خودتغییری در حیطه‌های مشکل‌دار زندگی زناشویی راهنمایی کند. با افزایش سلامت روان فضای گرم و امیدوار کننده‌ای در خانواده به وجود می‌آید و روابط اعضای خانواده بھبود می‌یابد. در مجموع این پژوهش به نتیجه مناسبی برای زوج درمانی با رویکرد خودتنظیمی دست یافت. روشی که از رهگذر آن می‌توان پاره‌ای از مشکلات زوجین را به گونه‌ای مؤثر حل کرد. از این رو با توجه به تأثیر برنامه زوج درمانی کوتاه مدت بهشیوه خودتنظیمی بر سلامت روان و افسردگی می‌توان از این برنامه در مراکز آموزشی و مشاوره استفاده کرد و به عنوان راهکاری مؤثر از آن برای افزایش شادمانی و سلامت عمومی در مراکز مشاوره و کارگاه‌های آموزشی سود جست.

1. Lizzo & Wilson

2. Moore

3. Dainer

منابع

- احمدی، علی اصغر. (۱۳۸۷). راز و رمز زندگی را بهتر تجربه کنیم، تهران: انتشارات نجبا، سروش.
- ایزدی، مریم. (۱۳۸۶). فرزانگی در ازدواج و روابط زناشویی، اصفهان: انتشارات نشاط.
- پاکروان، اسماعیل. (۱۳۸۹). اثربخشی آموزش حل مسئله به شیوه زوحی بر رضایت زناشویی و علایم روان شناختی زوجین شهر اصفهان. پایان نامه کارشناسی کارشناسی ارشد رشته روان‌شناسی بالینی، دانشگاه اصفهان. دانشکده علوم تربیتی.
- خوشکام، سمیرا. (۱۳۸۵). بررسی تأثیر آموزش برنامه‌ای ارتباط زوجین بر بهبود روابط و سلامت- روانی زوجین شهر اصفهان. پایان نامه کارشناسی ارشد رشته مشاوره، دانشگاه اصفهان. دانشکده علوم تربیتی.
- شیربیم، زهرا، سودانی، منصور، و شفیع آبادی، عبدالله. (۱۳۸۷). اثربخشی آموزش مهارت‌های مدیریت استرس بر افزایش سلامت روان دانشجویان. مجله اندیشه و رفتار. تابستان ۸(۲): ۷-۱۸.
- صادقی، منصوره السادات، و مظاہری، محمدعلی. (۱۳۸۴). اثر روزه‌داری بر سلامت روان. مجله روان- شناسی ۹(۳): ۳۰۹-۲۹۲.
- طغیانی، زهرا. (۱۳۸۶). بررسی و مقایسه اثربخشی زوج درمانی با شیوه آموزشی خودتنظیمی زندگی زناشویی و آموزش پربارسازی السون در رضایتمندی زناشویی زوجین شاهد و ایثارگر. طرح پژوهشی، اصفهان. معاونت پژوهشی و ارتباطات فرهنگی، بنیاد شهید و امور ایثارگران.
- کار، آلان. (۱۳۸۵). روان‌شناسی مثبت. ترجمه حسن پاشا شریفی، جعفر زندی، باقر ثایی. انتشارات سخن. (تاریخ انتشار اثر به زبان اصلی، ۲۰۰۴).
- محمدخانی، پروانه. (۱۳۸۶). بررسی مختصات روان‌ستجی پرسشنامه افسردگی در نمونه مبتلایان به اختلال افسردگی اساسی. ویژه نامه توانبخشی در بیماری‌ها و اختلالات روانی. ۸(۲): ۸۰-۸۶.
- موسوی، اشرف السادات. (۱۳۸۳). خانواده درمانی کاربردی با رویکرد سیستمی. تهران: دانشگاه الزهراء(س).
- هالفورد، کیم. (۱۳۸۴). زوج درمانی کوتاه مدت. ترجمه مصطفی تبریزی، مژده کاردانی، فروغ جعفری. تهران: انتشارات فراروان. (تاریخ انتشار اثر به زبان اصلی، ۲۰۰۴).

Blancho, L.F. (2006). Family focused intervention to promote happiness. *Journal of personality and social psychology*, 53: 235-250.

Campbell, T.L. (2003). The effectiveness of family intervention for psychopathology. *Journal of Marital and Family*, 29: 263-281.

Halford, W. K., Lizzo, A., Wilson, K. L., & Occhipinti, S. (2005). Couple relationship Self-Regulation and satisfaction in the first 4 years of marriage. *Behavioral and Cognitive Psychotherapy*, 24: 263-273.

- Halford, W. K., Moore, E. M., Wilson, K. L., & Dyer, C. (2004). Benefit of flexible delivery relationship education and evaluation of the couple care program . *Family relation*, 53: 469-472.
- Halford, W. K., Sanders, M. R., & Behrens, B. C. (2001). Self regulation in behavioral couple therapy. *Behavior therapy*, 25: 431-452.
- Mead, D. E. (2002). Marital distress co occurring depression and marital therapy. *Journal of marital and family therapy*, 28: 233-314.
- Spotts, E. L., & Pederson, N. L. (2005). General effect on woman positive mental health and social support matter. *Journal of family psychology*, 19: 339-349.